

טורי עשור יורם

3361996

בן כרמלה ומערבי

נולד ב- י"א טבת תשכ"ב 18.12.1961

התגייס לצה"ל ב- 6.2.1980

שרת ב"ניצני הגולן" (בא"ח 1)

נפל ב- י"ד אדר תשמ"א 1.3.1980

בעת שרותו הצבאי.

עשׂוש יורם

בן כ' מלח ומערבי, נולד ביום י"א בשבת תשכ"ב (18.12.1961) במושב שלוזה שבשפלה הדרומית. בשנת 1954 עלו הוריו מתוניסיה, והמשפחה השתקעה במושב שלוזה. כעבור שבע שנים, נולד יורם במשפחה מסורתית ומרובת ילדים. הוא למד בבית-הספר הממלכתי-דתי באבן-שמואל, השלים שמונה כיתות ועבר לתוכן המקיף הדתי במרכז שפירא, בית-ספר מקצועי המסונף ל"אנרס". יורם השלים את בחינות הבגרות ורכש מקצוע - מסגר סגנים. הוא היה תלמיד חרוץ, ממושמע ומקובל על מוריו וחבריו. בזמן הפעני נהג יורם לעזור לאביו בעבודה במשק הוורדים המשפחתי.

יורם התמסר לפעילות ספורטיבית, ואף הרבה לקרוא ספרים בנושא הספרות. הוא שיחק כדורגל בקבוצות מושב, והצטיין במשחקו. יורם היה מאושר כשנתקבל לשיחק כדורגל בקבוצת הנוער של "מכבי קריית גת".

כשהתגייס לצה"ל, בפברואר 1980, כבר סיימו שלושת אחיו, המבוגרים ממנו, את שירותם הצבאי. יורם שירת בחטיבת גולני.

ביום י"ד באדר תש"ם (1.3.1980), חודש ימים אחרי שהתגייס, חזר יורם לביתו לחופשה קצרה. בהיותו בבית, הוא חש ברע ומת מיתח חטופה. בן 18 שנים הוא היה במוח. הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בקריית גת.

יורם השאיר אחריו הורים, ארבעה אחים וארבע אחיות.

מפקד יחידתו כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו: "בגכם שירת ביחידתי תקופה קצרה מאוד. חבריו סיפרו שיגילה מסירות, אהריות ודבקות בביצוע האימונים. הוא היה אהוד על חבריו במחלקה. גאה היה על שייכותו לחטיבת גולני".

באימון ובשגרה

אדוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקיבות של החטיבה": עשרות אתרי־קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת־הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיוו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור־בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווט־הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ד, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קיטבק" הפק"ל והתד"ל, שק־שינה מדים ודרגות, אפוד־מגן, שש־בש, קסדה ואין־ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת־לילה, ממסע ממוטח, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון־הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד־מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות־מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות־קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור־קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צ'כי", "אפ־אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי־הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירת ב"עורב" בפלוגת־הקשר, פלוגת הנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור־מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר־המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי"ם או קצינים, ומסדר־סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושגרה"...

הגוף האנושי של החטיבה

הגוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציון, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בגוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שיוקנה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד-האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

אימונים

"... וכשהוזרק אהויכוח עצמו כחייל
עשה לאת על הצד הטוב ביותר."

תחביביו

יורם שיחק כדורגל בקבוצת הנוער של מכבי קרית גת.

מועדון כדורגל
מכבי קרית-גת

